

Samgongusam- ráðingarnar halda fram

SAMGONGU SAMRÁÐINGAR-
NAR halda fram. Teir fýra
flokkarnir, Fólkaflokkurin, Tjóð-
veldisflokkurin, Sjálvstýris-
flokkurin og Kristiligi Fólka-
flokkurin, sum í januar gjørdur
av at skipa samgongu, tingast
nú um hvønn politikk teir skulu
føra. Nær teir verða lidnir við
hesar samráðingar er helst
ongum kunnugt, men í hvussu
er má hetta sigast at vera
føroyskt í tíðat skipa eina
landsstýrissamgongu.

EISINI má sigast um hetta
tíðarskeið, at tað hevur verið
heldur sjáldsamt. Burtursæð frá
at semjast at avtaka fimm- og
tiggjuoyrni hevur hetta lands-
stýrið ni-eyvan verið samt um
nakað sum helst. Fyri tess egna
skuldugu vit tí fegnast um,
at finna frá til, um tað vil virka
sum landsstýrið ella ikki, hóast
vanligt hevur verið at finna
fram til hetta áðrenn landsstýri
verður skipað.

HIGARTIL hevur ikki nógv bent
á tann bógvin. Ístaðin fyri at
tosa saman hava samgongu
menn skriva hvørjum øðrum
brøv. Onkuntíð so álvarslig, at
onkur teirra er farin heim í

øðini. At passa høs, vil onkur
vera við. Í bløðunum húðfletta
teir hvønn annan og kalla hvønn
annan letingar og líkasælur.
Hetta hevur verið Sjálvstýris-
landsstýri við lít, sum teir
sjálvir hava kallað seg. Jú eitt
sindur av sjálvstýrið hava vit
sæð. – At hvør samgongu-
flokkur stýrir sjálvur sum
honum lystir.

NÚ HÓTTA teir við nýggjari
tingsetu í komandi viku. Spenn-
andi um hendan verður átøk
hini undanfarnu sum ongan
enda mundi fingið. – Og meðan
mugu vit bert sláa okkum til
tols. Vit býða eftir studenta-
skúlamálinum – um hvussu

nógvar sentimetrar studenta-
skúlin skal flytast og hvønn
vegin. Um fiskivinnan skal
loftast og av hvørjum og
hvussu. Hvat skal yvirtakast,
o.s.fr.

GOTT HEVÐI NÚ VERIÐ um
politiski myndugleikin fer at
virka. Um vit finga greitt, um
vit hava eitt landsstýri ella ikki,
men allarbest hevði verið, um
hesir flokkar, sum skipaðu
landsstýrissamgongu í januar
mánað og sum enn ikki eru
lidnar at tosa um hvønn politikk
teir vilja føra, lögdu frá sær. Og
tað gerst ongantið ov skjótt.

Politikkur tá hann er næstbestur

Vit skulu tvær samgongur
aftur í tíðina fyri at koma til
ta tíðarskeið tá uttanlands-
skuldin rættliga tók at
vaksa.

Borgarliga Landsstýrið við
Sambandsflokkinum og
Fólkaflokkinum á odda skuldi
nú vísa teimum reyðu at
tað bar til at reka borgarligan
politikk.

Men tað gingi ikki nógvir
málar áðrenn teir fóru at
stríðast og klandrast um alt
millum himmal og jørð.

Mitt í øllum hesum ruð-
leikanum sá ein advokatur
sær høvi at koma sum ein
frælsandi vinnulivseingil út í
Landsstýri við fullari skjáttu
av góðum og sunnum vinnu-
lívssætlanum sum ikki kravdu
so frægt sum eginpening.

Teir stríðandi partarnir
lögdu øll smámál á hyllina,
og søgdu glaðbeintir ja. Nú
var tíðin komin at vísa,
javnaðarflokkinum og tjóð-
veldisflokkinum hvussu lætt
tað er um bert vit geva

vinnulivsmónum lykilin
til paradís.

Pauli Ellefsen segði meira
enn einaferð, at advokatarir
og vinnulivsmennir skuldi
sjálvir koma út í Landsstýri,
fyrst tá var alt í lagi.

Tangaskipini komu, eitt
fyri og annað eftir fóru tey í
altjóða sigling. Hesi skip
vóru sera stásilig og ongin í
allari verðini hevði nakrantíð
fyrir bygt so dýr skip í mun
til stóð og inntøkmøgu-
leikar.

Vinnulivsmennirnir høvdu
syrgt fyri at blanda so nógvar
fóringar sum gjørligt uppí
hetta virksemin, um okkurt
skuldi hent, tí so væntaði
man at landskassin fór at
gapa enn meira orsaka av
politiskum trýsti frá sínum
forsyrgjarum.

Skipini vóru figgja so-
leiðis, at ein møguligur enda-
brestur ikki kom fyrr enn
samgongan kundi náa at
sleppa sær burtur, um tíð-
mar skiftu. Tí var lætt at

vera vinnuvinarligur og játta.

Tá tangaskipaætlanin var
gjøgnumførd, tóku Pauli
Ellefsen og Co smámálini
framaftur, og hildu áfram at
klandrast til samgongan
legði frá sær.

Tangaskipini og farma-
skipini silgdu framvegis við
fullari ferð, tí avdrøgini vóru
ikkí fallin til gjaldingar.

Nýggja samgongan við
Javnaðarflokkinum og tjóð-
veldisflokkinum á odda star-
du við viðvendum eygum út
á sjógv fyri at vita um teir
ikkí kundu finna okkurt sum
var enn stórri og enn betri.

Bar tað til hjá teimum
borgarligu, so skuldi tað so
sanniliga eisini bera til hjá
teimum vinstrahallu.

Í besta tonsamentaliteti
høvdu Kjartan Hoydal og Co
í nógva harrans ár byabba um
at fáa tilfeingi til hólðar,
uttan at hyggja eftir um tað
mundi loysa seg. Tað loysti
seg væl hjá russum, so hví
ikkí hjá okkum!!!

Tað snúði seg ikki um at
gera tað so livligt sum
gjørligt hjá 46000 sálum í
Føroyum men meira um at
nýta tað satsatifeingi sum er
rundan um okkum óansæð
fiskikostna pr kilo.

Advokaturin stakk nú
høvdið framaftur aftan fyri
framfýsnar skiparar við fjøl-
miðlatrongd, og sitandi ting-
menn, sum ikki vildu vera
verri enn sínir undan-
gongumenn, lupu beint á
bláman.

Høvdu teir borgarligu
klára tað gott við tanga-
skipunum, so skuldi hesir
ikkí liggja sjóvarfallið av sær
við svartkjaftinum.

Tí bleiv bygt nógv, stórt
og dýrt, og leiguflogfør,
fullsett av fóringum fóru til
Noregs at ballast, tí Lang-
stein skipasmiðjan lögdu
peningin út í fyrstu atlegu.

Men eftir tey góðu árinu
komu rakarini.

Fyrst fullu avdrøgini uppá
tangaskipini til gjaldingar,
og lögdi nokk vóru tað ikki
teir somu sum høvdu fingið
skipini til landið, sum skuldi
taka djúpt niður í lands-
kassan eftir peningi, nei tað
vóru teir nýggju.

Útvegarnir sótu á-
byrgdarleysir á aftasta bonki
í tinginum og róptu og skrá-
aðu um at sitandi samgonga
koyrði tangaskipini avaftur
landinum, hóast teir allir
samlir vistu, at hetta var ein
vinnulívssætlan sum ongantið
kom at geva landskassanum
tað aftur sum landskassin
hevur mist.

Sama søgan endurtók seg
við svartkjaftinum og skipa-
smiðunum, bert í øvugtari
raðfylgju. Og stuttligt nokk
er ein av figgjartlogvitinum